

Katia Michel, piano

DIMARTS, 4 D'ABRIL DE 2017 – 20.30 h
Intèrprets Catalans *Petit Palau*

Programa

I

Frédéric Chopin (1810-1849)

Balada núm. 1, en Sol menor, op. 23 11'

Trois nouvelles études, op. post. 6'

Enric Granados (1867-1916)

De *Goyescas*

“Quejas o La maja y el ruiseñor” 7'

“Los requiebros” 9'

II

Enric Granados

De *Goyescas*

“El pelele” 5'

“El amor y la muerte” 13'

Frédéric Chopin

Balada núm. 4, en Fa menor, op. 52 12'

Comentari

A més dominar les petites peces, Chopin demostra molta originalitat a l'hora d'establir nous gèneres com la balada, forma literària nascuda com a cançó narrativa entre el sud de França, Catalunya i Mallorca –territoris que el compositor coneixia bé– i que trasllada per primera vegada a l'àmbit musical. Malgrat que el pianista polonès negava cap inspiració literària en les seves obres, Schumann veia en aquestes quatre balades –escrites entre el 1831 i el 1842– un fort vincle amb els poemes d'Adam Mickiewicz. Cadascuna té el seu propi patró formal, tot i que comparteixen el compàs compost binari, el caràcter líric, l'exigència tècnica i una estructura episòdica que defuig la forma sonata. La primera reflecteix el drama de la invasió russa de Varsòvia, mentre que l'última, més complexa i abstracta, combina elements de les tres anteriors i anticipa el llenguatge que Chopin hauria emprès si hagués viscut més anys. Els *Tres nous estudis* van ser compostos el 1839 –després dels opus 10 i 25– per a un mètode de piano en què també van col·laborar Liszt i Mendelssohn.

El llenguatge harmònic i el tractament pianístic de Granados s'arrelen en el romanticisme de Chopin, amb qui comparteix melodies que semblen improvisades i que demanen el màxim, tant dels pianos com dels intèrprets de l'època. La seva obra cimera, *Goyescas*, estrenada parcialment pel compositor l'any 1911 al Palau de la Música –el segon llibre, tres anys més tard, a París– és un retaule d'escenes de l'Espanya de finals del segle XVIII, galant i frívola, a partir dels *caprichos* de Goya. Cada número es pot sentir de manera aïllada, però en realitat estan units pel material temàtic –influència del leitmotiv wagnerià– que permet seguir la història d'amor entre dos majos, des de les primeres trobades fins a la mort d'ell. Les sis peces, dedicades a pianistes eminents, s'agrupen en dos llibres, i n'hi ha una setena –“El pelele”– que se sol intercalar en cinquè lloc, tot i que aquest ordre canvia en la versió operística encarregada fruit de l'èxit de l'original i estrenada a Nova York.

Albert Torrens

Biografia

Katia Michel

La pianista catalanosuïssa Katia Michel actua a Europa, els Estats Units, Mèxic, a l'Amèrica Central, Colòmbia i al sud-est asiàtic. De les seves interpretacions, el públic i la crítica en destaquen unànimement l'“*alta musicalitat i elegància poètica*”, una “*interpretació summament comunicativa*”, així com la “*brillant tècnica*”. Com a solista ha col·laborat amb nombroses orquestres, entre les quals les orquestres de RTVE, Radiotelevisió Suïssa, Orquesta Sinfónica Nacional de Colòmbia, Böhmische Kammerphilharmonie, Orchestre Régional de Canes, Orquestra Simfònica del Vallès, Orquesta Sinfónica de El Salvador i Real Orquesta Sinfónica de Sevilla.

Katia Michel és convidada habitualment a participar en festivals internacionals, com ara el Gstaad New Years Festival, Antibes Génération Virtuoses, PAXFEST de Mèxic, Festival Internacional de Piano d'Ibagué a Colòmbia, Festival de Suchitoto, International Music Festival Phnom Pehn, Festival Castell de Peralada, Schubertiada a Vilabertran i Festival de Gijón. Ha actuat en grans auditoris, com el Carnegie Hall de Nova York, Royal Dublin Society Concert Hall, Salle des Abeilles de Ginebra, Beethoven Kammermusiksaal de Bonn, Palau de la Música Catalana i Auditori de Barcelona, Teatro Monumental de Madrid i Teatro de la Maestranza de Sevilla.

Després d'haver rebut el seu primer guardó als 7 anys a Stresa (Itàlia), ha estat premiada en nombrosos concursos nacionals i internacionals. Katia Michel va estudiar amb Stanislav Pocheikin al Conservatori del Liceu de Barcelona, amb Dmitri Bashkirov i Claudio Martinez Mehner a l'Escola Reina Sofia de Madrid i amb Maria Teresa Monteys a l'Acadèmia Marshall. També ha gaudit del mestratge i guiatge dels pianistes Ilan Rogoff i Alicia de Larrocha, per a la qual va tocar per primera vegada als 8 anys. Posteriorment, als Estats Units, realitzà un Master of Music i un Artist Diploma amb Claude Frank a la Yale School of Music becada per la Fundació “la Caixa”. Ha editat diversos discs amb les discogràfiques Columna Música i KlassicCat i actualment és professora del Conservatori del Liceu i del Conservatori de Manresa.

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat